

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. október 26. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A hamis vád büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. április 06. napján kihirdetett Kb.I.108/2015/14. számú ítéletét megváltoztatja.

Megállapítja, hogy az eljárás során felmerült 254.541 (Kettőszázötvennégyezer-ötszáznegyvenegy) forint bűnügyi költséget viseli az állam.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **I., II., III., IV.** és **V.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. április 06. napján kihirdetett Kb.I.108/2015/14. számú ítéletével **I.r.** vádlottat az ellene az 1978. évi IV. törvény 233. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő hamis vád büntette, **II., III., IV.,** és **V.r.** vádlottakat az ellenük az 1978. évi IV. törvény 238. § (1) bekezdésébe ütköző, a (4) bekezdés szerint minősülő hamis tanúzás büntette miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 255.541 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész fellebbezést jelentett be a vádlottak bűnösségének megállapítása, és velük szemben büntetés kiszabása érdekében. Valamennyi vádlott és védőik fellebbezést jelentettek be bűncselekmény hiányában történő felmentés érdekében.

A Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya 6.Nyom.380/2013. szám alatt csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben a fellebbezés irányát megváltoztatva az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt, mivel álláspontja szerint az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés d./ pontja alapján megalapozatlan. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, bizonyítékokat értékelő tevékenységéről számot adott, indoklási kötelezettségét teljesítette, azonban álláspontja szerint következtetései nem felelnek meg a logika szabályainak. Érvelése szerint a bizonyítékok helyes mérlegelése alapján továbbra is az állapítható meg, hogy a vádlottak nem a valóságnak megfelelő tényeket adtak elő a fogvatartott cselekményével összefüggésben. Megállapítható ugyanis, hogy a fogvatartott részéről támadó magatartás nem érte a felügyelőt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.547/2016/1. számú átiratában további bizonyítás felvételét indítványozta, melynek során a rendelkezésre álló kamerafelvétel képminőségének feljavítása érdekében szakértő kirendelését kérte. Mivel a másodfokú bíróság az ügyészi indítványnak nem adott helyt, ezért a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.547/2016/7. számú átiratában az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását indítványozta. Álláspontja szerint az ítéleti történeti tényállás alapjául szolgáló tények teljes körű megismerésére nem került sor az eljárásban, az elsőfokú ítélet felderítetlen, és az felülbírálatra alkalmatlan.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján valamennyi vádlott tekintetében felülbírált. A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezéseket a Be. 360. § (1) bekezdés c./ pontja alapján tanácsulésen bírálta el.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, az általa megvizsgált bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. A vádlottak a tárgyaláson nem tettek vallomást, ezért az elsőfokú bíróság helyesen, a Be. 291.§-a alapján a nyomozás során tett vallomásaikat ismertette, és ezeket a vallomásokat tette a bizonyítás részévé. A vádlottak e vallomásaikban következetesen tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését, egyezően vallották, hogy nem tettek valótlan vallomást **sértett** fogvatartott cselekményét illetően. Továbbra is fenntartották azon véleményüket, hogy a fogvatartott rátámadt a felügyelőre, amikor a zárkájába belépett.

Az elsőfokú bíróság kihallgatta **sértett** tanút, aki fenntartotta a nyomozás során tett vallomását, mely szerint nem támadt a zárkájába belépő őrré, ingét csak azért kapta el, hogy el ne essen. A további tanúk vallomását az elsőfokú bíróság felolvasással tette a bizonyítás részévé, miként a rendelkezésre álló **sértettre** vonatkozó igazságügyi elmeorvos szakértői véleményt, továbbá az igazságügyi műszaki szakértői véleményt is. Megtekintette a biztonsági kamerafelvételeit, amely a vád tárgyává tett cselekmény alapjául szolgáló történéseket rögzítette.

Az elsőfokú bíróság az általa számba vett bizonyítékokat követően azokat értékelte és mérlegelő tevékenységéről ítéletének 10. és 11. oldalán számot adott. Ennek során arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján sem a vádlottak által állítottak valótlanosságát, sem a vádlottak által előadottak megtörténtét nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani. Mindezek alapján a vádlottakat bizonyítottság hiányában mentette fel az ellenük emelt vád alól.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló ügyészi fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az általa megállapított ítéleti tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban rögzítette, a másodfokú bíróság álláspontja szerint az mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól. A Be. 75. § (1) bekezdése szerint a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére és megvizsgálására. Megállapítható, hogy az elsőfokú eljárás során az ügyészség nem terjesztett elő arra vonatkozóan bizonyítási indítványt, hogy a katonai tanács a rendelkezésre álló rossz minőségű kamerafelvételeket szakértői segítséggel próbálja meg értékelhetővé tenni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért az általa el nem végzett ilyen irányú bizonyítás nem jelentheti az ügyfelderítési kötelezettség megsértését, és nem eredményezheti

az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését szemben a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontjával.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a megállapított tények alapján nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a vádlottakat felmentette az ellenük emelt vád alól. Az eljárás adatai alapján rögzíthető, hogy **sértett** fogvatartott ellenszegült a felügyelet intézkedésével szemben. Rögzíthető továbbá, hogy a sértett megpróbálta megakadályozni, hogy a zárkájába a felügyelet tagjai belépjenek. Szintén objektív tények támasztják alá, hogy **I.r.** vádlott és a fogvatartott között testi érintkezésre került sor, amely során a fogvatartott a felügyelő pólóingjét megragadta, amely ennek következtében elszakadt. Mindez keltheti a hivatalos személy elleni erőszak alapos gyanúját a fogvatartottal szemben. Az a körülmény, hogy a Gyulai Járási Ügyészség **sértettel** szemben megszüntette az eljárást, nem jelenti azt, hogy a vádlottak szükségszerűen hamisan adták elő az általuk észlelteket. A rendelkezésre álló kamerafelvétel mindezt nem cáfolja.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottak bűncselekmény hiányában történő felmentésére irányuló fellebbezés szintén nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéleti bizonyossággal nem tudott állást foglalni a vádlottak nyilatkozatával összefüggésben, hogy az megfelel-e a valóságnak, és kizárni sem tudta ítéleti bizonyossággal a bűncselekmény elkövetését. Ezért a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem tévedett, amikor a vádlottakat a Be. 6. § (3) bekezdés b./ pontjára figyelemmel, a Be. 331. § (1) bekezdése alapján bizonyítékok hiányában mentette fel az ellenük emelt vád alól, figyelemmel a Be. 4. § (2) bekezdésében írtakra.

Az elsőfokú bíróság ítéletének felterjesztését követően, 2016. április 27-én kelt és 2016. május 26-án jogerőre emelkedett Kb.I.108/2015/17. számú végzésével kijavította díjmegállapító végzését, melyben a kirendelt védő díjáról rendelkezett. Megállapítható ezért, hogy az ítélet bűnügyi költségről való rendelkezése téves. Erre figyelemmel, a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a Be. 342. § (1) bekezdése alapján, figyelemmel a Be. 260. § (1) bekezdés b/ pontjára is, a bűnügyi költségről történő rendelkezés tekintetében megváltoztatta, és megállapította, hogy helyesen a 254.541 forint bűnügyi költséget viseli az állam.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet egyebekben helyes indokainál fogva helybenhagyta mindegyik vádlott vonatkozásában.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. október 26.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **I.r.**, **II.r.**, **III.r.**, **IV.r.** és **V.r.** vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős.

Budapest, 2016. október 26.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke